

жътъ си. Неговото сърдце ся вълнуваше за борба и отмъщение на тирана си. Нъ какъ пъкъ направиха тѣзи разбойници слѣдъ убиванieto на другарьтъ имъ, избѣгването отъ селото и несполучливостта на посланието си? Ето какъ. Тѣ докачени отъ справедливий отзивъ на селянитѣ, незабавно прѣстигнаха въ г. Ямболъ и наклѣветиха селянитѣ отъ селото Бояджикъ прѣдъ каймаканинѣтъ, че ужъ селянитѣ отъ това село, безъ разлика на полъ и възраст, ся разбунтували и станали до единъ комити; че имали укрѣпление за бой, знамена, топове, пушки, като събирали въ сѣщото врѣме селянитѣ отъ другитѣ близки села за да въстанатъ противъ Османското царство. Каймаканинѣтъ, мръсний тиранъ развратенъ, като вѣренъ приятель, искренъ привърженникъ и главенъ прѣдсѣдатель на разбойническитѣ шайки, които денонощно върлуваха, по пштищата, дворове и въ къщата на мирнитѣ селяни и граждани; на минутата събра и потѣгли съ многобройно число Баши-бозуци, черкези и татари къмъ това село. Походътъ му не бѣше за зла честь благочестивъ къмъ грабителства. Пристигва и ся останови край селото. Направенитѣ овации отъ селянитѣ къмъ него бѣха оръжието крѣпката защита и борбата за избавлението на рожденното си пенелище. Тѣ първъ пхтъ показаха на тирана, че честта, славата и вѣличieto на Българина лѣжи въ огненнитѣ язици — пушката. Селото за първъ пхтъ отъ съществуването си вижда такава многобройна публика, облѣчена съ разни цвѣтове, като въ сѣщото време ся мѣркаха съ милиарди полумѣсечни гербове накичени като охлюви по чалмитѣ имъ. Гоститѣ силно точаха зѣби и имъ тѣчаха слюнkitѣ отъ устата, като фантазираха блаженствата които ги очакватъ въ селото. Селото събра първенцитѣ, които въ сѣщото време назначи депутация, която да прѣдстави каймакаму усло-